

עין משפט
נר מצוה

ב:

הלוקח עובר חמורו

פרק ראשון בכורות

מסורת הש"ס

ד א מיי פ"ה מהלכות שופטים הלכה י סנה עשין פס טו"ע י"ד קמ סניג ג טור ח"מ נסר קפנ] ושו"ע מ' קטו סניף נא ועו"ש א"ח מ' קטו:
ה ב מיי פ"ד מהלכות נזירות הלכה ג טו"ע י"ד מ' ש"כ ע"ג:

— ‏ ◄ ► ‏

שיטה מקובצת

א] מאי לאו אעובר קאמר דקונסים אותו לפדותו דלא יפה עשה שמכר לעובר כוכבים ונותן דמי העובר לכהן וקאי אנותן לעובר כוכבים בהמה מעוברת בקבלה שיתולקו הולדות ולא קאי אבהמה כי אם אעוברא ובהמה דישתאף היא א] ובהמה דמפקי' שאינה שוכבת בשבת א"צ דסיל' דמורבא בהמה לעוברא דמכריה לקמן אי אסור אי מותר בין לר"י בין לרבנן ט"ל דאסור ומשום בהמה קאמר אינו רשאי ומיירי בנותן בהמה לעובר כוכבים בקבלה בין מעוברת בין אינה מעוברת:
ב] ותכנסו אומרים כ"ו שדי עובר כוכבים באמצע וכו'. וא"ו אסאי הביא כאן דברי חכמי' יותר מדליגי ופי' התוס' דבעי להביא דלדאק מאנן. לפי דבריהם הביאו לאתר שסיים כל בעיותיה. אכן נראה למחר"ס ז"ל דהקורא דקדק בדבר דרוקא לעצן האבצתי הראשונה דאיני אלא לר"י משום הכי לא מייירי עובר באמצע אבל זאת הבעיה היא לרבנן כמו לר"י משום הכי מייירי דברי חכמי' לאשמועינן דלדאק להאי מלחא פליגי עובר עליה דריי דרבנן פטור בכבורה ור"י פתיח אבל לגבי קונסין אותו וכו' לא נפלה עליה. גליין:

ב] נראה דלא לא אסתמה ומיירי בעתה צהמה לפטומה דמפקי' מקדושתא אסאי שזכתה כצמ וכו'.

— ‏ ◄ ► ‏

רבינו גרשום

דכתיב תפדה בשם יכול לפדותו אפי' בדמים כדאמרו באידן פירקא דלא באתה תורה להחמיר עליו אלא להקל עליו אבל שאר בכורות בהמה טהורה אין פותין אותן בדמים ולא נותן הבכור לכהן ואם רצה הכהן למכורו לו רשאי ומ"ט נותן כל דמיו לכהן ולא טוי בחצי דמיו משום דעיקר בהמה דישתאף מאי לא. וא דקתני קונסין לאו אעובר קאי ומשום דאינו רשאי אלמא דר' יהודה סבר דאסור למכור עובר לעובר כוכבים והיאל להיניי אורחיה:
אבהמה קאי דקונסין אותו אלא עובר רשאי למכור; והא עד עשר בדמיו קתני: דמשמע דמי עובר: דמי דמיה. דמשמע של בהמה: ואי בהמה קא בעית למימר כל דמיה: כהן מאי עבדיתהי בהמה עצמה אמאי יהיב ליה כל דמיה. אלא לאו אעובר קאי: לא לעולם סבירא ליה בעלמא דמוכרין עובר לעובר כוכבים דכשבור הוא דוכבא מאי שנא דקתני קונסין דמשמע נמי אעובר כגון דיהב ליה לעובר כוכבים בהמה מעוברת לפטומה דלכי מיפטמה לה ליובעינא וליחלוקי ומיה דהשתא אבהמה גופה קנסי' ליה ומיגו דקנסי' ליה כו'. והיינו ונותן כל דמיו לכהן אבל בעלמא שרי לזבוגי לעובר כוכבים:
והאי נמי כיכול להתרפאות דמי ולכשיגדיל חזי למלאכה ש"מ דעובר אסור למכור לעובר כוכבים לר' יהודה: איכא דמתני לה. הא דר' יהודה אמתניתין ולא בעי לה מביעאי: לימא מתני' דלא כר' יהודה דמושיר ר' יהודה בשבורה ה"ה דשרי נמי אעובר וכשבור דמי: אפילו תימא ר' יהודה. (שרי אסור) (הוא דשרין) דלאו היינו אורחיה כדאמר לעיל אבל בעובר אסר דהיינו אורחיה למיחוי כשבור עד שהוא במעי אמו אבל לבסוף חזי למלאכה ואסור: מכר בהמה. שאינה מעוברת לעובר כוכבים לעוברי שיהיו העוברין של שניהם: תיבעי לתרווייהו דהכא לא מוזבין לא בהמה עצמה ולא עובר דאכתי לא מיעברא: בשבורה דלא אתיא לאיחלופי בשלימה: אבל [שלימה]. היכא דזבין בהמה לעוברי דבהמה גופה שלמה היא ואתי לאיחלופי במכירה שלמה אחריתי שלא לעובריה לחלוטין ואסר: או דלמא ומה שבורה דפסקה מיניה. דלחלוטין מובנה לעובר כוכבים דאע"ג דאיכא למיחש אטו מכירה

מאי **לאו אעובר**. פי' ואיירי צצהמה מעוברת. לא אצהמה פי' ולא איירי צעובר אלא צצהמה לעוברת וכן משמע לקמן גבי צעיף צצהמה לעובריה מהו וצעי למיפשט מהכא דאסור דקאמר מאי לאו אצהמה ש"מ דאי אצהמה ולכאורה לא איירי צצהמה לעוברת דלכ"כ מאי פריך והא דמיו קתני לימא דקאי אעובר וכי תימא דמשמע ליה דקאי אצהמה א"כ לקמן נמי לידוק הכי אלא הכא איירי צצהמה לפטומה דממסקי לקמן ^אלעוברת: **דלא** **מקבצת** **זבר**. לא מטעם טרפות מדלאמר פרק אלו טריפות (חולין דף נז:ו) גבי ר"ש [בן חלפתא] שהיה עסקן בדגרים ודילמא קסבר ר' יהודה טריפה יולדת ומשצחת ואית שס צליה אלא צמה שמשצחת ומ"מ מתקשרה הכא דאפילו מן הארצותה ולמטה שרי רבי יהודה משום דלא מתקלה זכר':

ולמעמיך **המשתתף** **זו** **כו'**. מתקלה לא שיך להקשות דמיתסר משום שותפין דלא אחי צקלה כל כך לידי שצועה דוקא נקט שותפות אצל שאר משא ומתן **לא אסור: אסור** **צאדם** **שיעשה שותפות עם העובר בוכבים**. הא דתניא פ"ק דמסכת ע"ז (דף כג.) **ישראל** **ועובר כוכבים שקבלו שדה צבותפות וכן עובדל דעובר כוכבים נוטל שני ערלה וישראל נוטל שני היתר ואמר פרק הורוע** (חולין דף קג.) **המשתתף עם עובד כוכבים ריךך שישעום כל הני עובדל פליגי אלאזה דשמואל: שמוא** **יתחייב זו עובר בוכבים שבועה**. מכאן אוקר רצינו שמואל קצלה השצועה מק"ו ור"ת מתיר מפני שהוא נמציל מידס דמתניא פ"ק דמס' ע"ז (דף ו:) מלוה על פה גוזין מהן מפני שהוא נמציל מידס אע"ג דאזיל ומודה ויש לחלק בין ספק לודאי עוד מימי ר"מ ראיה מההיא דפרק [צתרא] דמגילה (דף כח.) דאמר אבוה צר איחי תימי לי דלא עבדי שותפות עם עובר כוכבים ואי אסור מאי רצומיה וכן פר"ת שלא היו נוהרים משלש סעודות מדאמר פרק כל כתבי (שבת דף קיח:) תיתי לי דקימיית ג' סעודות משמע שכולן לא היו נוהרים צהן עוד פר"ת צומן הזה כולן נשצעים נקדשים ואין תופסין צסה אלהות ואע"פ שמוכריין [עמהס] שס שמים ^אוכוונתם [לד"א מ"מ] אין זה [שס] עבודת כוכבים כי דעתם לשס עושה שמים וארץ ואע"ג שמשתתף ש"ש וזכר אחר אין כאן לפני עור על כהן מכשול דבני נח לא הוזהרו על כך ולדידן לא אשכחן איסור צגרגס שימוף"י:

דעיקר מכירה. פרש"י דעיקר איסור הוא המכירה משמע שרואה לומר שעיקר האיסור הוא המכירה וקשה הא שותפות לא מיתסר משום מכירה אלא כדאצוה דשמואל וז"ל עיקר איסור הפשט הוא מכירה דמתן פרק קמא דמס' ע"ז (דף יד:):

ורבי

דמי ומיגו דקנסי' ליה כו'. והיינו ונותן כל דמיו לכהן אבל בעלמא שרי לזבוגי לעובר כוכבים:
והאי נמי כיכול להתרפאות דמי ולכשיגדיל חזי למלאכה ש"מ דעובר אסור למכור לעובר כוכבים לר' יהודה: איכא דמתני לה. הא דר' יהודה אמתניתין ולא בעי לה מביעאי: לימא מתני' דלא כר' יהודה דמושיר ר' יהודה בשבורה ה"ה דשרי נמי אעובר וכשבור דמי: אפילו תימא ר' יהודה. (שרי אסור) (הוא דשרין) דלאו היינו אורחיה כדאמר לעיל אבל בעובר אסר דהיינו אורחיה למיחוי כשבור עד שהוא במעי אמו אבל לבסוף חזי למלאכה ואסור: מכר בהמה. שאינה מעוברת לעובר כוכבים לעוברי שיהיו העוברין של שניהם: תיבעי לתרווייהו דהכא לא מוזבין לא בהמה עצמה ולא עובר דאכתי לא מיעברא: בשבורה דלא אתיא לאיחלופי בשלימה: אבל [שלימה]. היכא דזבין בהמה לעוברי דבהמה גופה שלמה היא ואתי לאיחלופי במכירה שלמה אחריתי שלא לעובריה לחלוטין ואסר: או דלמא ומה שבורה דפסקה מיניה. דלחלוטין מובנה לעובר כוכבים דאע"ג דאיכא למיחש אטו מכירה

מאי לאו אעובר. קאמר דאינו רשאי: **כהן מאי עזידיסי**. צצהמה אלא ודאי אעובר: לא לעולם מהכא לא תפשטו דהכא צמאי עסקינן כגון דיהיב ליה צמה מעצרהא לפטומה. וליטול חצי השצח בין צפטוס בין צוולדות דמיגו דקנסינן וכו' אצל אי צבין ליה

זו **מאי לאו אעובר לא** **אבהמה** **והא דמיו קתני תני דמיה** **והא נותן כל דמיו לכהן קתני ואי בהמה כהן מאי עבדיתהי הכא במאי עסקינן כגון דיהיב ליה בהמה מעברתא לפטומה דמיגו דקנסינן ליה אבהמה קנסינן ליה אעובר אמר רב אשי ת"ש ^ארבי יהודה מתיר בשבורה מפני שאינה יכולה להתרפאות הא יכולה להתרפאות אסר והא עובר נמי כיכול להתרפאות דמי שמע מינה ואיכא דמתני לה אמתני' והמוכר לו אע"פ שאינו רשאי לימא מתני' דלא כרבי יהודה דתנן רבי יהודה מתיר בשבורה אפילו תימא רבי יהודה שבורה לאו היינו אורחיה עובר היינו אורחיה: ת"ש רבי יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין אותו בשויו ונותן חצי דמיו לכהן והנותן לו בקבלה אע"פ שאינו רשאי קונסין אותו עד עשרה בדמיו ונותן כל דמיו לכהן מאי לאו אעובר לא אבהמה והא דמיו קתני תני דמיה והא נותן כל דמיו לכהן קתני ואי בהמה כהן מאי עבדיתהי הכא במאי עסקינן כגון דיהיב בהמה מעברתא לפטומה דמיגו דקנסינן ליה אבהמה קנסינן ליה אעובר אמר רב אשי ת"ש ר' יהודה מתיר בשבורה מפני שאינה יכולה להיכיול להתרפאות דמי שמע מינה איבעיא להו מכר בהמה לעובריה מאי תיבעי לר' יהודה תיבעי לרבנן תיבעי לרבי יהודה עד כאן לא קא שרי ר' יהודה אלא בשבורה דלא אתיא לאיחלופי אבל שלמה דאתיא לאיחלופי אסר או דלמא ומה שבורה דפסקה מיניה וכל שכן שלמה דלא פסקה מיניה תיבעי לרבנן רבנן לאו אסרי רבנן דלמא אתי לחלופי מכירה חלוטה דשלמה אטו מכירה חלוטה דהא וז"ש שלמה לעובריה דאחי לחלופי שלמה בשלמה ומיחש לחלוטין וקא ס"ד מאן דאסר (שלימה) [בהמה] לעובר' דלמא אתי לאיחלופי בהמהא אחריתי לחלוטין וה"ה דאסר נמי למוכרה לעובר כוכבים לגיזה ולחלבה דאיכא למימר נמי דלמא אתי לאיחלופי הא מכירה דשלימה אטו שלימה אחריתי דחלוטין: וטעם דרבנן משרי"ה ומי מצית אמרת דהאי דקא אסרי רבנן בשלימה משום דהאיא לאיחלופי ומי תלי טעמא באיחלופי: אמריו לוי לר' יהודה אמאי קא שרית בשבורה והלא מרביעין עליה וילדת אלמא משום עובריה דהא הכי קא"ל טעמא דידן משום דאתיא לאיחלופי בבהמה אלא את מ"ט שרית משום דאין יכולה להתרפאות כמאן דזבנה לשחיטה דמי והלא מרביעין עליה וילדת ואמר להו לכשתלד דלא מקבלת זכר תא שמע והנותן לו בקבלה ולא קתני אע"פ שאינו רשאי וז"ל אמר אבוה דשמואל אסור אלאדם שיעשה שותפות עם העובר כוכבים שמא יתחייב לו שבועה ונשבע לו בשם עבודת כוכבים שלו והתורה אמרה ^אלא ישמע על פיך אלא תנא מכירה והוא הדין לשותפות ה"נ תנא מכירה והוא הדין לקבלנות ומאי שנא מכירה דנקט דעיקר מכירה היא תא שמע' רבי יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין אותו בשווייו ונותן חצי דמיו לכהן והנותן לכהן אע"פ שאינו רשאי קונסין אותו עד עשרה בדמיו ונותן כל דמיו לכהן ^אוחכמים אומרים כ"ל זמן שיד עובר כוכבים באמצע פטורה מן הבכורה **מאי****

מאי לאו אעובר. קאמר דאינו רשאי: **כהן מאי עזידיסי**. צצהמה אלא ודאי אעובר: לא לעולם מהכא לא תפשטו דהכא צמאי עסקינן כגון דיהיב ליה צמה מעצרהא לפטומה. וליטול חצי השצח בין צפטוס בין צוולדות דמיגו דקנסינן וכו' אצל אי צבין ליה עובר לחודיה לא: **שאינה יכולה להתרפאות**. ולעשות מלאכה צצצת: **מסיר צצצורה**. ועובר דומיא דצצורה: **היינו אורחיה**. ולא צבור הוי: **צהמה לעצריה**. כגון שעדיין לא תמעצרה ומכר לו כל הוולדות שעמידין להעצבר וצהמה עצמה לא מכר לו: **מהו**. לקונסו לפדותה משום מוכר צמהה לעובר כוכבים: **דאחי לאיחלופי**. להסיר מכירת שלמה: **דפסקה מיניה**. שלא שייר צה לעצמו כלום משמכרה: **וכ"ש שמה**. כי האי גוונא דלא פסקה מיניה שהרי שייר לעצמו גוף ההמה ואי משום עוברין ליכא למיחש שהרי לא תמעצרה עדיין ולא כלום הס צאים: **דפסקה מיניה**. ומכירה חלוטה היא ואחי לאחלופי ולהסיר מכירה חלוטה שלמה אצל הכא דלא פסקה מיניה שרי דלאו מכירה היא: **וכל שכן שמה דאסיף לאחלופי**. צצצת חלוטה של שלמה אחרת: **משום הכי הוא**. צתמיה דאינטרין לן למיצעי: **עליה**. על השצורה: **אלמא**. טעמא דרבנן משום עוברין מיפשטו מינה דלרבנן אסור למכור לעובר כוכבים צמהה לעוברי ולר' יהודה מותר: לעולם טעמא דרבנן משום איחלופי ואינטרין למיצעי כיון דלא פסקה מיניה איכא למימר לא אחי לאיחלופי צמכירה גמורה והכי קאמרי ליה רבנן לר' יהודה: **כמאן דזננס לשחיטה דמי**. וליכא למיחש לאיחלופי דמאן דחזי ידע דלא מוצין ליה אלא לשחיטה ולא אחי לצוצוים)

צהמה שלא לשחיטה: **משפא לה**. ללורך וולדות ומאן דחזי לה צצית העובר כוכבים לסוף שנה או צצית סצר מותר למכור צמהה לעובר כוכבים שלא לשחיטה: **ס"ש**. ממתני': **ולא קנסי אע"פ שאינו רשאי**. אלמא מותר למכור צמהה לעובריה דהא קצלה מכירה לעוברין היא שאין חולק העובר כוכבים אלא צוולדות דקס"ד דלא פליג עובר כוכבים צצצח פטימית צמהה: **על פיך**. דהגרגמת פיך: **סנא צממיה**. אינו רשאי והוא הדין לכולהו: **ומאי שנא מכירה דנקט**. צה אינו רשאי ולא נקטיה צמל' מהני: **דעיקר מכירה היא**. עיקר איסורא הויא מכירת צמהה: **מאי**

לוי בקבלה ולא קתני אע"פ שאינו רשאי וליטעמיך המשתתף לו דלא קתני הכי נמי דרשאי והא ^אאמר אבוה דשמואל אסור אלאדם שיעשה שותפות עם העובר כוכבים שמא יתחייב לו שבועה ונשבע לו בשם עבודת כוכבים שלו והתורה אמרה ^אלא ישמע על פיך אלא תנא מכירה והוא הדין לשותפות ה"נ תנא מכירה והוא הדין לקבלנות ומאי שנא מכירה דנקט דעיקר מכירה היא תא שמע' רבי יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין אותו בשווייו ונותן חצי דמיו לכהן והנותן לכהן אע"פ שאינו רשאי קונסין אותו עד עשרה בדמיו ונותן כל דמיו לכהן ^אוחכמים אומרים כ"ל זמן שיד עובר כוכבים באמצע פטורה מן הבכורה **מאי**

ואמאי קא שרית הא אינו נוחרה: ואמר להן ר' יהודה לכשתלד. כלומר כשתראו שום שבורה בעולם שיוולדת תימרו לי מיט שרית בשבורה ודאי אינה יולדת: דלא מקבלה זכר. משום שבורה היא ואינה יכולה לסובלו הלכך שרי ר' יהודה דלא חישי דלמא משהי לה לצורך וולדות. אבל שלמה לעובריה לר' יהודה עדיין תיבעי לך: ולא קתני אנותן לו בקבלה אע"פ שאינו רשאי מדלא חני הכי ש"מ דסבירא להו לרבנן דמוכר בהמה לעובר דקבלה היינו למחצית שבו וולדות והיינו בהמה לעובריה: וליטעמיך המשתתף. דלא קתני אציפ' שאינו רשאי הכי נמי דרשאי להשתתף: ולא ישמע על פיך. שלא תבקש בפיך שישבע לך בעבורה וזה שלו: אלא תנא במכירה אע"פ שאינו רשאי וה"ה לשותפות. דאינו רשאי להשתתף לו וה"ה בקבלנות דאינו רשאי ליתן לו בהמה בקבלנות דהמוכר בהמה לעובר דאסור לרבנן: ומאי שנא מכירה דנקט. דגבי מכירה קתני אציפ' שאינו רשאי דעיקר איסורא במכירה היא להכי תנא בה דאינו רשאי וה"ה לכולהו: שדי העובר כוכבים באמצע שיש לו שום חלק בה:

מסורת הש"ס

א] ע"ז מ"ז. ב] ע"ז מ"ז. ג] ע"ז מ"ז. ד] סנהדרין כג. ה] סנהדרין ט"ז. ו] סנהדרין ט"ז. ז] ע"ז מ"ז. ח] ע"ז מ"ז. ט] ע"ז מ"ז. י] ע"ז מ"ז. יא] ע"ז מ"ז. יב] ע"ז מ"ז. יג] ע"ז מ"ז. יד] ע"ז מ"ז. יו] ע"ז מ"ז. יז] ע"ז מ"ז. יח] ע"ז מ"ז. יט] ע"ז מ"ז. כ] ע"ז מ"ז. כא] ע"ז מ"ז. כב] ע"ז מ"ז. כג] ע"ז מ"ז. כד] ע"ז מ"ז. כה] ע"ז מ"ז. כו] ע"ז מ"ז. כז] ע"ז מ"ז. כח] ע"ז מ"ז. כט] ע"ז מ"ז. לו] ע"ז מ"ז. לז] ע"ז מ"ז. לט] ע"ז מ"ז. מ] ע"ז מ"ז. מא] ע"ז מ"ז. מב] ע"ז מ"ז. מג] ע"ז מ"ז. מד] ע"ז מ"ז. מה] ע"ז מ"ז. מו] ע"ז מ"ז. מז] ע"ז מ"ז. מח] ע"ז מ"ז. מט] ע"ז מ"ז. מנ] ע"ז מ"ז. מס] ע"ז מ"ז. מט] ע"ז מ"ז. סנהדרין כג: מוטאר על נכון. טו] ונפי' היעצ מוס' מגילה כח. ד"ה מתי' ומוס' סנהדרין כג: ד"ה אסורי,

— ‏ ◄ ► ‏

תורה אור השלם

1. ובכל אשר אָמַרתי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם אֲחֻזִּים לֹא תִּזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיךָ: שמות כג יג

— ‏ ◄ ► ‏

מוסף רש"י

יכולה להתרפאות. ומסתמא לפחיתא זכנה ולא משחי ליה ולא חזי ליה ישתלץ כי עובר טוכס דמיוקן מוכרס מנייה לזניט שלמה (ע"ז מ"ז). והלא מרביעין עליה. ומסאי לה ומאן דחזי לה כי עזרי' יליף מינה לזניט שלמה (ש"ס). לא ישמע על פיך. לא ישמע מן הטבי"ס על פיך. שלא תעשה שותפות עמו ורשעך לא צע"ז שלו, נמנמח שסתה גורס שזכר עד ע"ך (שמות כג יג).

— ‏ ◄ ► ‏

רבינו גרשום (המשך)

חלוטה אחר דשלמה אפי' הכי שרי: וכ"ש שלימה לעובריה דלא פסקה מיניה דלא מובנה לגמרי דשרי או דלמא לרבנן ומה שבורה דלא אתי לחלופי בשלימה אפי' הכי אסרי רבנן דלמא אתי לחלופי מכירה חלוטה דשלמה אטו מכירה חלוטה דהא וז"ש שלמה לעובריה דאחי לחלופי שלמה בשלמה ומיחש לחלוטין וקא ס"ד מאן דאסר (שלימה) [בהמה] לעובר' דלמא אתי לאיחלופי בהמהא אחריתי לחלוטין וה"ה דאסר נמי למוכרה לעובר כוכבים לגיזה ולחלבה דאיכא למימר נמי דלמא אתי לאיחלופי הא מכירה דשלימה אטו שלימה אחריתי דחלוטין: וטעם דרבנן משרי"ה ומי מצית אמרת דהאי דקא אסרי רבנן בשלימה משום דהאיא לאיחלופי ומי תלי טעמא באיחלופי: אמריו לוי לר' יהודה אמאי קא שרית בשבורה והלא מרביעין עליה וילדת. ונמצא דבהמה (גופה) [סנא] שלמה מכר לו אלמא דטעמייהו דרבנן דאסרי משום עובר הוא משום דאסור למכור עובר לעובר כוכבים ולא משום איחלופי וכיון דלא חישינן לאיחלופי אלא משום עובר ש"מ לגיזה ולחלבה שרי בשבורה לעולם טעמא דרבנן דחישי לאיחלופי והם הכי אסרי לגיזה ולחלבה והכי קאמרי ליה וכו' מ"ט קא שרית במרביעין כמאן דזבנה ניהליה לשחיטה דמי דמיד נוחרה וליכא דידע דזבנה לעובר כוכבים ולא אתי לחלופי מכירה חלוטה למכירה חלוטה דהא מיד נוחרה וליחה בעין דאי ליכא למימר הכי דמיד נוחרה. (אבל אם) [נדחלא] משויי לה כדי להרביעה שתלד וכיון דמשויי לה אחי לחלופי אטו מכירה חלוטה שרית קא שרית הא אינו נוחרה: ואמר להן ר' יהודה לכשתלד. כלומר כשתראו שום שבורה בעולם שיוולדת תימרו לי מיט שרית בשבורה ודאי אינה יולדת: דלא מקבלה זכר. משום שבורה היא ואינה יכולה לסובלו הלכך שרי ר' יהודה דלא חישי דלמא משהי לה לצורך וולדות. אבל שלמה לעובריה לר' יהודה עדיין תיבעי לך: ולא קתני אנותן לו בקבלה אע"פ שאינו רשאי מדלא חני הכי ש"מ דסבירא להו לרבנן דמוכר בהמה לעובר דקבלה היינו למחצית שבו וולדות והיינו בהמה לעובריה: וליטעמיך המשתתף. דלא קתני אציפ' שאינו רשאי הכי נמי דרשאי להשתתף: ולא ישמע על פיך. שלא תבקש בפיך שישבע לך בעבורה וזה שלו: אלא תנא במכירה אע"פ שאינו רשאי וה"ה לשותפות. דאינו רשאי להשתתף לו וה"ה בקבלנות דאינו רשאי ליתן לו בהמה בקבלנות דהמוכר בהמה לעובר דאסור לרבנן: ומאי שנא מכירה דנקט. דגבי מכירה קתני אציפ' שאינו רשאי דעיקר איסורא במכירה היא להכי תנא בה דאינו רשאי וה"ה לכולהו: שדי העובר כוכבים באמצע שיש לו שום חלק בה: